

Betænkning

over forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

(Afgivet af udvalget den 10. marts 1959).

Udvalget har holdt 15 møder og har herunder haft 2 samråd med socialministeren, som desuden skriftligt har besvaret en række af udvalget stillede spørgsmål.

Der er i udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Bageri- og Konditoriarbejdernes Forbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Fiskeriforening, Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, De samvirkende danske Husmandsforeninger, De samvirkende Fagforbund og Vestjysk Fiskeriforening.

Udvalget har bl. a., i forbindelse med en drøftelse af lovens § 51, overvejet spørgsmålet om, hvordan man i praksis skelner mellem selvstændige entreprisekontrakter

og akkordarbejde, og har herom modtaget en redegørelse fra socialministeren. Det er i denne særligt fremhævet, at den, der udfører et arbejde, hvortil der er knyttet forsikringspligt, anses som arbejdsgiver for alle ved arbejdet beskæftigede arbejdere, uanset om de er antaget af en anden, der har overtaget visse herunder hørende arbejder, medmindre denne selv har sine arbejdere forsikret.

Der henvises i øvrigt til de ændringsforslagene ledsagende bemærkninger.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse med nedenstående af socialministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af socialministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) I den foreslåede § 1 A, stk. 1, 2), a), 2. linje, efter „træ“ indføjes: „, hamp, jute, hør og gummi arabicum“.

2) Den til § 4 foreslåede ændring udgår, og i stedet indsættes:

„Til § 4.

§ 4 affattes således:

„Er nogen over for den tilskadekomne eller hans efterladte erstatningspligtig for et

49 Udvalgenes betænkninger m. m.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Det er fundet naturligt efter en på rigshospitalet for nylig foretaget opgørelse over de sygdomsfremkaldende stoffer at supplere listen som anført i ændringsforslaget.

Til nr. 2.

Efter lovens § 4, stk. 1, kan en skadelidt, som har rejst erstatningskrav over for den, der er ansvarlig for skadetilføjelsen, ikke samtidig eller senere gøre krav på ydelser i henhold til loven, medmindre direktoratet